

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (مضاربه)

احكام ۴

جلسه ۴

استاد وافی

• اگر مالک، عقد مضاربه را فسخ کند، مقدار کاری را که عامل انجام داده (در صورت سود) نسبت به سهمش از سود بر می‌دارد و الا مالک باید مقدار کارکرد عامل را بنابر عرف پرداخت کند.

• اشکال شهید ثانی: در جایی که معامله به مرحله سود نرسیده باشد چرا باید به عامل، اجره المثل بدهیم؟ در این صورت چون عامل می‌دانست احتمال ضرر و فسخ وجود دارد لذا همه شرایط را پذیرفته و نیازی به اجره المثل نمی‌باشد.

• اگر هنگام فسخ معامله، کالای خرید شده، قیمتش بیشتر از اصل مال باشد، عامل در سود این کالا شریک است و اگر مالک حقش را نپردازد می‌تواند کالا را بفروشد و حقش را بردارد.

• مالک نمی‌تواند عامل را مجبور کند تا کالایی را که خریده، بفروشد و پولش را به مالک برگرداند.

• اگر عقد از سوی مالک فسخ نشود، با این حال او ملزم به پرداخت اجره المثل نمی‌باشد.

• اگر مالک مدعی زیادت اصل مال است و عامل منکر آن باشد، در این صورت اگر مالک شاهد و

بینه ای بر ادعای خود نداشته باشد، عامل قسم می‌خورد و قولش پذیرفته می‌شود و همچنین است اختلاف در مقدار سود.

• سرمایه هنگام عقد باید معلوم باشد تا معامله از روی جهالت نباشد و صرف دیدن رأس المال

کفایت نمی‌کند.

• عامل نمی‌تواند معامله ای کند که در آن ضرر باشد، مانند اینکه: عامل پدر و یا یکی از نزدیکان مالک را بخرد، زیرا با این کار هم پول صرف شده و هم پدر مالک آزاد شده است.

• عامل نمی‌تواند از مالک مال، چیزی را به عنوان تجارت بخرد، بلکه باید با غیر مالک مال معامله کند.